

ת"פ 10633/03/18 - מדינת ישראל נגד משה אלקיים

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 10633-03-18 מדינת ישראל נ' אלקיים

ת"פ 7166-06-17 מדינת ישראל נ' אלקיים

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה אלקיים

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד חן יצחקי

ב"כ הנאשם: עו"ד יפעת כהן

הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים.

במסגרת ת"פ 7166-06-17: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של קבלת דבר במרמה (2 פרטי אישום) - עבירה על הוראות סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז 1977, עבירה של זיוף בכוונה לקבל דבר (2 פרטי אישום), עבירה על הוראות סעיף 418 לחוק העונשין.

במסגרת ת"פ 10633-03-18: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות קבלת דבר במרמה - עבירה על הוראות סעיף 415 לחוק העונשין ועבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר - עבירה לפי סעיף 418 אמצע לחוק.

כעולה מהסדר הטיעון בין הצדדים, על הנאשם להפקיד פיצוי בסך ₪ 50,000 בחמישה תשלומים, כשהפיצוי מהווה תנאי להסדר, לאחריו יופנה הנאשם אל הממונה על עבודות שירות, על מנת שתערך חוות דעת בעניינו וככל שימצא הנאשם כשיר לריצוי עבודות השירות, תהיה העתירה לריצוי עונש מאסר למשך 6 חודשים, לצד מאסר מותנה.

עוד הוסכם על הצדדים כי ככל שהנאשם לא ימצא כשיר לריצוי עבודות השירות, תעתור המאשימה להפעלת העונשים המותנים כך שיוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.

עמוד 1

בשל העובדה כי הנאשם לא עמד בתנאי ההסדר, שכן לא עלה בידיו להפקיד את סכום הפיצוי, טענו הצדדים לעונש באופן פתוח.

רקע עובדתי ותמצית טענות הצדדים

עובדות כתב האישום בת"פ 7166-06-17:

ביום 30.04.15, הגיע הנאשם לחנות "א.א ספלאש אחזקות בע"מ" בראשון לציון (להלן: "החנות") בבעלותו של המתלונן.

הנאשם רכש מהמתלונן, בריכת אינטקס וציוד לבריכה בשווי של 10,500 ₪. הנאשם שילם למתלונן עבור הציוד סך של 4,500 ₪ במזומן וכן באמצעות המחאה על סך 6,000 ₪ על שם מרנלנדר סילויאן, הנושאת תאריך 25.05.15 (להלן: "המחאה 1").

ביום 10.05.15, הגיע הנאשם לחנות בשנית ורכש ציוד נוסף לבריכה בשווי של 2,170 ₪. הנאשם שילם למתלונן עבור הציוד הנוסף, באמצעות המחאה על סך 2,170 ₪ על שם רפאלי רחל, הנושאת תאריך 05.06.15 (להלן: "המחאה 2").

הנאשם זייף את ההמחאות בכך שרשם בעצמו את סכום ותאריך ההמחאות וחתם עליהן, וזאת ללא אישור הבעלים.

לאחר מספר ימים, התברר למתלונן כי שתי ההמחאות לא כובדו על ידי הבנק.

המחאה 1 מהסיבה שחתימת המושך שגויה והמחאה 2, מכיוון שהמושך נפטר.

במעשיו המתוארים לעיל, זייף הנאשם מסמך בכוונה לקבל דבר, וקיבל דבר במרמה.

עובדות כתב האישום בת"פ 10633-03-18:

המנוחה רחל רפאלי נפטרה ביום 19/10/14.

המנוחה החזיקה חשבון בבנק הפועלים וכן המחאות.

במועד ובדרך שאינם ידועים במדויק למאשימה, לאחר פטירתה של המנוחה ועובר ליום 06/05/15, הגיעו

ההמחאות לידיו של הנאשם.

ביום 06/05/15, ביודעו כי שתיים מההמחאות שייכות לאחר, רשם הנאשם על כל אחת מהן, בעצמו או על ידי מי מטעמו, סך של 22,000 ₪, חתם עליהן ורכש באמצעותן מוצרי גבס מחברת "יצחק גואטה בע"מ".

ביום 10/05/15, ביודעו כי המחאה שייכת לאחר, רשם הנאשם על ההמחאה, בעצמו או על ידי מי מטעמו, סך של 5,000 ₪, חתם עליה ורכש באמצעותה מוצרי קרמיקה מחברת "עוז קרמיקה".

במעשיו האמורים לעיל, זייף הנאשם מסמכים בכוונה לקבל באמצעותם דבר, וקיבל באמצעותם במרמה מוצרי גבס וקרמיקה בסך כולל של 49,000 ₪.

טענות המאשימה

לטענת המאשימה, הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים, אשר ייחסו לו עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר וזיוף מסמך בכוונה לקבל דבר.

כתנאי להסדר, היה הנאשם צריך להפקיד סך של 50,000 ₪ ב- 5 תשלומים מידי חודש.

הצדדים הסכימו כי ככל שהנאשם יעמוד בתנאי ההסדר, הוא יופנה אל הממונה על עבודות השירות וככל שימצא מתאים, לריצוי עבודות שירות, ייגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי על דרך של עבודות שירות, פיצוי משמעותי לנפגע העבירה ומאסר מותנה.

עוד הוסכם כי ככל שהנאשם לא יעמוד בתנאי ההסדר, יהיו הצדדים חופשיים בטיעוניהם לעניין העונש.

הנאשם לא עמד בתנאי ההסדר ולא הפקיד את הפיצוי שנגזר עליו.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם הגנה על שלום הציבור וקניינו וכן פגיעה בחיי מסחר תקינים, חופש רצון הפעולה ובחירה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי מדובר במי שלאורך תקופה לא מבוטלת, פעל במרמה כדי להשיג כספים וטובין, מדובר במי שפעל בתכנית עבריינית מתוכננת ומופקדת.

הנזק שנגרם ממעשיו של הנאשם הוא גבוה.

הנאשם היה מודע למעשיו בכל העת, הבין את משמעות הנזק שגרם לאחרים.

עמוד 3

אשר לנסיבות האישיות של הנאשם, הדגישה המאשימה כי הנאשם יליד 1973, לחובתו 10 הרשעות קודמות בין השנים 1991-2018.

הנאשם הורשע לפני כשנה, ולא שילם ולו שקל אחד בעבור הפיצוי.

המאשימה סבורה כי יש למקם את עניינו של הנאשם באמצע המתחם ולגזור עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, פיצוי משמעותי ומאסר מותנה, עוד עתרה המאשימה כי יופעל עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, כך שבפועל ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

טענות הנאשם

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם הודה והורשע בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים. אין מדובר בעבירות מתוחכמות. מבלי להקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם, הנאשם מכיר את המתלוננים, הוא רכש מהם ציוד בעבר. על המתלוננים חלה חובה מוגברת לבדוק את ההמחאות שניתנו להם על ידי הנאשם.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה אינו גדול.

עוד טענה כי הנזק שנגרם מביצוע העבירה הינו כלכלי בלבד, הנאשם השיב חלק מהכספים למתלוננים ואף קיבל את סליחתם של חלק מהמתלוננים.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם סובל מבעיית הימורים, הוא פנה באופן עצמאי לטיפול בו החל לפני כ- 5 חודשים ועבר כברת דרך משמעותית. ככל שתתקבל עתירת המאשימה וייגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל, תיפגע משפחתו של הנאשם, הנאשם התגרש לאחרונה, בתו בת ה- 15 סובלת מאנורקסיה והתלות שלה בנאשם גבוהה, בנו של הנאשם עבר להתגורר עמו שכן גרושתו של הנאשם סובלת מדיכאון.

עוד הדגישה כי הנאשם הופנה לבית המשפט הקהילתי במסגרת תיק תעבורה שהוא ניהל, הדגישה את תרומתו לחברה באימון קבוצות נוער בסיכון. ב"כ הנאשם פירטה את נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, כאשר לגרסתה, במשך כ- 5 שנים, לא נפתחה נגדו כל חקירה פלילית.

כתבי האישום הוגשו לבית המשפט בחלוף שלוש שנים מפתחת החקירה, בניגוד להנחיות פרקליט המדינה בנוסע לסיום תיקים בעבירות עוון.

ב"כ הנאשם עתרה כי יקבע מתחם כולל לכל העבירות, כאשר מתחם העונש ההולם לטענתה נע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד למספר חודשי עבודות שירות.

לטענת ב"כ הנאשם, אין להפעיל את המאסר המותנה בגין עבירה של הסגת גבול, שכן העבירות המיוחסות לנאשם בכתבי האישום נשוא גזר הדין אינן עבירות "רכוש קלאסיות" כדבריה, ויש להפעיל את המאסר המותנה רק אם התנהגותו הפלילית של הנאשם מקימה את יסודות העבירה. עוד טענה כי אין מדובר בסוג עבירות זהה לעבירת הסגת הגבול ולא זו הייתה כוונת המחוקק.

זאת ועוד, ב"כ הנאשם טענה כי העבירות בוצעו בתקופת זמן של פחות מחודש ימים.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לאפשר לנאשם לעבור הליך טיפולי ושקיומי, ויש לגזור על הנאשם עונש מאסר מותנה, או לכל הפחות להסתפק במספר חודשים מצומצם של עבודות שירות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

בעניינו של הנאשם, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי לא נמצא לנאשם מקום להשמה בעבודות שירות, בין היתר נוכח חוות דעת שניתנו בעבר לעניין אופן ביצוע עבודות שירות קודמות.

דין והכרעה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם, נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי אף שמדובר בשני כתבי אישום שונים, יש לראות בהתנהלות העבריינית של הנאשם כ"אירוע" אחד. בהתאם למבחני "הקשר ההדוק" שעוגנו בפסיקת בית המשפט העליון לפרשנות המונח, המדובר ב"אירוע" אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.15)).

דומה כי המאשימה בטיעוניה לא ראתה בשני כתבי האישום כשני אירועים שונים לצורך קביעת מתחם הענישה, ולאחר ששקלתי את פני הדברים, בשים לב לסמיכות המועדים בהן בוצעו העבירות, האחת מהשנייה - אני סבורה כי יש מקום לקבוע מתחם עונש אחד לכל האירוע, כפי עתירת ב"כ הנאשם.

הערכים החברתיים והזכויות שעליהם נועדו עבירות המרמה להגן, הם חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה (ראו ע"פ 752/90 ברזל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 1.3.1992)); ההגנה על זכות היסוד של קניין הזולת ורכוש הציבור (ע"פ 6032/16 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום

23.7.17); ע"פ 8458/11 שובל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.9.13) (להלן: "עניין שובל"); חשיבות ההגנות, האמון והיושרה בחיי המסחר בין הבריות בכלל ושימור התנהלות בנקאית וכלכלית שקופה ואמינה.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ברף הבינוני-גבוה.

עיון בפסיקה מעלה כי נגזרה ענישה מגוונת, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, החל ממאסר על תנאי ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. בתי המשפט רואים חומרה יתרה בעבירות זיוף ורמייה.

לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בע"פ 4980/07 אלון כהן נגד מדינת ישראל (4.11.10):

"[...] אף אילו היה המערער מבצע עבירה אחת של זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה - כפי שהודה שעשה בקשר עם הנטען בכתב האישום הנוסף - די היה בכך כדי להצדיק את השמתו מאחורי סורג וברית. במקרה דנן, ריבוי עבירות מסוג זה, מצדיק השתה של עונש מאסר משמעותי.."

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כך למשל:

א. ברע"פ 7912/13 חליפה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 27.1.14 - נדחתה בקשת רשות ערעור פלילי של נאשם, אשר הורשע בעבירות של שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה וזיוף, קשירת קשר לעוון וסיוע להתחזות לאחר, נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 6435/09 אוסקר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.8.09) - נדחתה בקשת רשות ערעור פלילי של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף. כך שבמשך תקופה של כשנה זייף חתימתה של בת זוגו, ללא רשותה, על 8 שקים בסכום כולל של ₪ 287,176 לכיסוי חובותיו. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים.

ג. ת.פ. (שלום ראשל"צ) 29164-12-17 מדינת ישראל נ' יוסי מלולו (ניתן ביום 12.9.18), הנאשם הורשע בעבירות של שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה. כך שהגיע לבנק הפועלים עם המחאה על סך ₪ 3,325 למוטב בלבד, הנאשם מחק את הכיתוב "למוטב בלבד" והסב בחתימתו את המחאה על שמו. הזדהה באמצעות תעודת זהות שלו וחתם על גב המחאה המזויפת שהופקדה בחשבון ומשך את סכום המחאה. בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים נגזר על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס בסך ₪ 750.

ד. ת.פ. (קריות) 3234-01-14 מדינת ישראל נ' אכרם אלנבארי [פורסם בנבו] (ניתן ביום 28.1.15), הנאשם הורשע בחמישה אישומים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון קבלת דבר במרמה

בנסיבות מחמירות, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף והתחזות לאדם אחר במטרה להונות. הנאשם הגיע במספר הזדמנויות עם תעודת זהות מזויפת ורכש במרמה באמצעות הוראת קבע מכשירים סלולאריים. נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות.

ה. ת.פ. (פ"ת) 2689/02 מדינת ישראל נ' חיים [פורסם בנבו] (ניתן ביום 15.12.03), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה. כאשר הנאשם, עובד בחברה למשכנתאות, נחשף במסגרת עבודתו לפרטי זיהוי ופרטי כרטיסי אשראי של לקוחות החברה, ובמשך חודש וחצי ביצע רכישות מקוונות באמצעות הנתונים אותם אסף. הוא נדון ל-6 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

ו. ת.פ. (אילת) 1721/10 מדינת ישראל נ' שיפרין [פורסם בנבו] (ניתן ביום 6.7.10), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, גניבה, קבלת דבר במרמה ועבירות נלוות. נדון ל-6 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

בנסיבות האמורות אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם הוא החל מצו של"צ ועד שנת מאסר בפועל.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק העונשין) נתתי את הדעת לכך שהנאשם ביצע את העבירות בגפו. לא מצאתי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי חלקו של הנאשם הינו משני - הנאשם הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו. הנאשם כפי עובדות כתבי האישום, זיוף מסמכים בכוונה לקבל באמצעותם דבר ואף קיבל באמצעותם מוצרים בסכומי כסף גבוהים.

אף אם כפי טענת ב"כ הנאשם לא ידוע מי חתם על ההמחאה, הנאשם ידע או לכל הפחות היה עליו לדעת כי החתימות על גבי ההמחאות מזויפות.

עוד לא ברורה לי טענת ב"כ הנאשם שלפיה יש לראות במתלוננים כמי שחלה עליהם אחריות מוגברת והיה עליהם למנוע את ביצוע העבירה. הנאשם הכיר את קורבנות העבירה ורכש מהם ציוד בהזדמנויות שונות, הפגיעה בכך למתלוננים היא קשה.

זאת ועוד, לא מצאתי לקבל את טענת הנאשם שלפיה הוא השיב חלק מהסכומים לקורבנות העבירה וכי אף קיבל את סליחתם, לא הוצגה בפני בית המשפט כל אסמכתא המעידה כאמור והנאשם נמנע מהבאתם לעדות.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי, חלוק הזמן מעת ביצוע העבירה, החרטה והצער אותם הביע הנאשם בפני בית המשפט, מצבו המשפחתי המורכב של הנאשם.

נתתי את דעתי לכך שחלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא עיקרי, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו

לבד, במועדים סמוכים.

במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא, השיקול השיקומי אינו רלוונטי, הנאשם אמנם מטופל במסגרת עמותת הדרך, ואולם, מדובר בטיפול ראשוני שהחל לפני מספר חודשים.

עוד במסגרת גזירת הדין, נתתי את הדעת לשיקול הרתעת היחיד כמו גם שיקול הרתעת הרבים.

באיזון בין השיקולים השונים, סבורתני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל.

בשולי הדברים אם כי לא בשולי חשיבותם, יצוין כי לא מצאתי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, שלפיה עונש המאסר המותנה בעניינו של הנאשם אינו חב הפעלה, שכן העבירות המיוחסות לנאשם אינן עולות כדי "עבירות רכוש" כדי להפעיל את התנאי במאסר המותנה.

נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בגין עבירה של הסגת גבול, שנגזר עליו במסגרת ת"פ (שלום ראשון לציון) 3549-03-11 ביום 8/3/11.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת גזר הדין אני מוצאת כי אין לקבל את טענת ב"כ הנאשם, וכי מאסר מותנה זה הינו בר הפעלה ויש להפעילו.

עבירת הסגת הגבול כמו גם העבירות בהן הורשע הנאשם, הן עבירות בעלות היבט רכושי מובהק, בענייננו, ביצוע העבירה על ידי הנאשם עניינו הרכוש אשר ביקש לקבל כתוצאה מביצועה, בעוד שעבירת הסגת גבול היא פגיעה במימוש זכויותיו הקנייניות של אדם, במרחבו הפרטי, בדרך של כניסה או המשך שהייה בנכס.

זאת ועוד, בבואנו לצקת פרשנות למהותו של חוק, יש לבחון את מכלול הרבדים הנסובים סביב ההוראה השנויה במחלוקת, כאמור ברע"פ 4717/11 סגא אנטרפרייז (ישראל) (1996) בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (6.1.13), בו נקבע כי התכלית "נלמדת בין היתר מתוך סוג העניינים שבו עוסק החוק, מערך החקיקה הכולל, ערכיה של החברה ועקרונות היסוד של השיטה".

עבירת הסגת גבול כמו גם עבירות המרמה בהן הורשע הנאשם, נמצאות בפרק י"א לחוק העונשין, שכותרתו: "פגיעות ברכוש" מיקומו של טקסט יכול שתהיה לו השפעה פרשנית ולשאלת המיקום הגיאוגרפי של הוראת חוק יש השפעה על פרשנותה.

מיקום הוראת החוק בענייננו הינו בפרק פגיעות ברכוש, ויש לכך השפעה פרשנית על תכלית ההוראה. עבירת הסגת הגבול וכן עבירות המרמה, עניינן רכוש, שכן מטרתן הינה השגת הרכוש.

מכל האמור לעיל, העבירות אותן ביצע הנאשם, במהותן ובנסיבות ביצוען, כלולות בגדר עבירות רכוש, ויש בהן כדי להפעיל את המאסר המותנה.

סוף דבר

לאור האמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שקבעתי לעיל והשיקולים לגזירת עונשו של הנאשם, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים מאחורי סורג ובריה.

אני מפעילה את המאסר המותנה בן 6 חודשים, שהוטל בת.פ. 3549-03-11, של בית משפט השלום ראשל"צ.

עונש המאסר המותנה ירוצה בחופף ובמצטבר, כך שבפועל ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, אחת מהעבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתם. הסכום ישולם בפריסה ל- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 500 ₪, החל מיום 5/8/20 וב- 5 לכל חודש הבא אחריו. לא ישולם תשלום כלשהו במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ד. פיצוי למתלוננים כדלקמן:

א. ת"פ 7166-06-17 - מתלונן מס' 1 - ערן טרבלסי - בסך 12,670 ₪.

ב. ת"פ 7166-06-17 - מתלונן מס' 2 - בני דורון - בסך 15,000 ₪.

ג. ת"פ 10633-03-18 - מתלונן מס' 1 - שפרטיו ימסרו על ידי המאשימה, בסך 44,000 ₪.

ד. ת"פ 10633-03-18 - מתלונן מס' 2 - שפרטיו ימסרו על ידי המאשימה בסך 5,000 ₪.

סך הפיצוי בסכום של 76,670 ₪ יופקד בקופת בית משפט בעשרים תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.9.20 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, במעמד הצדדים.